

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă patru motive.

Prin intermediul primului motiv, recurenta susține că Tribunalul a încălcat articolul 101 TFUE, normele privind administrarea probelor, principiile prezumției de nevinovăție și securității juridice, precum și cerința de motivare prin faptul că a statuat că recurenta a participat la încălcare în intervalul 12 mai 2004-28 aprilie 2005 deoarece aceasta nu a demonstrat că se distanțase în mod public de înțelegere în acea perioadă.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, considerat în ansamblul celor două aspecte ale sale, recurenta susține că Tribunalul a încălcat, pe de o parte, principiul egalității de tratament și obligația sa de motivare și, pe de altă parte, a denaturat mijloacele de probă scrise referitoare la invitațiile primite de TMS și Repsol în măsura în care, în mod greșit, nu a luat în considerare retragerea TMS din înțelegere după reuniunea din 11-12 mai 2004, însă a admis retragerea Repsol după reuniunea din 3-4 august 2004.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, considerat în ansamblul celor două aspecte ale acestuia, recurenta susține că Tribunalul a încălcat articolul 101 TFUE, normele privind administrarea probelor, principiile prezumției de nevinovăție și securității juridice, precum și cerința de motivare prin faptul că a statuat că TMS nu și-a întrerupt participarea la încălcare în intervalul 26 mai 2000-26 iunie 2001 deoarece aceasta nu a demonstrat că se distanțase în mod public de înțelegere în acea perioadă.

În sfârșit, prin intermediul celui de al patrulea motiv, recurenta critică Tribunalul pentru faptul că a încălcat principiile protecției jurisdicționale efective, individualizării pedepselor și a sancțiunilor, precum și cerința de motivare în măsura în care a înlăturat fără a-l examina motivul întemeiat pe neluarea în considerare a dovezilor privind comportamentul concurențial al TMS.

Acțiune introdusă la 3 decembrie 2013 — Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-639/13)

(2014/C 45/39)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Lozano Palacios și M. Owsiany-Hornung, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită:

— constatarea faptului că prin aplicarea unei cote reduse de TVA în privința bunurilor destinate protecției împotriva incendiilor, menționate în anexa 3 la Legea din 11 martie 2004 privind impozitarea bunurilor și a serviciilor, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 96-98 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾, coroborate cu anexa III la această directivă;

— obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii formulate Comisia arată că Republica Polonă aplică o cotă redusă de TVA în privința unor bunuri care nu sunt menționate în anexa III la directiva indicată. Acestor bunuri trebuie să li se aplice însă cota standard de TVA, întrucât acestea nu intră sub incidența excepției prevăzute la articolul 98 alineatul (2) din directivă. În plus, argumentele invocate de Republica Polonă sunt exclusiv legate de politica economică și nu pot fi luate în considerare în vederea unei justificări legale a încălcării dispozițiilor directivei. Potrivit Comisiei, nu există așadar niciun dubiu că dispozițiile din dreptul polonez nu au fost adaptate la cerințele directivei.

⁽¹⁾ JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Recurs introdus la 4 decembrie 2013 de Villeroy & Boch — Belgium împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 16 septembrie 2013 în cauzele conexe T-373/10, T-374/10, T-382/10 și T-402/10, Villeroy & Boch/Comisia

(Cauza C-642/13 P)

(2014/C 45/40)

Limba de procedură: olandeză

Părțile

Recurentă: Villeroy & Boch — Belgium (reprezentanți: O. W. Brouwer și N. Lorjé, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

— anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 16 septembrie 2013 în cauzele conexe T-373/10, T-374/10, T-382/10 și T-402/10, Villeroy & Boch/Comisia, în măsura în care prin aceasta se resping concluziile recurente;